

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 12

*Матеріали X Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Історія, сучасність, зарубіжний досвід”
м. Київ, МАУП, 6 листопада 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 24.09.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 12: Матеріали Х Всеукр. наук.-практ. конф. “Історія, сучасність,
зарубіжний досвід”, 6 листоп. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова)
[та ін.]. — 2014. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню
України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні пері-
оди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і
студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Степахно И. В. Роль науки и образования в современном общественном развитии.....	316	Карбовська Л. О. Моделі фінансового забезпечення вищої освіти в зарубіжних країнах.....	363
Костючков С. К. Система образования как базовый инструмент прогрессивного развития гражданского общества.....	321	Бахов І. С. Освіта в європейському полікультурному середовищі: реалії і виклики.....	367
Войтенко О. В. Рекламна освіта в Україні: від професійної компетентності до соціальної відповідальності.....	325	Федосова Л. О., Кулик М. С. Особистісна зрілість як фактор суб'єктивного благополуччя.....	371
Туриніна О. Л. Управління конфліктами в організації системи освіти.....	328	Головач Н. В. Стан та перспективи розвитку профвідбору абітурієнтів у вищих навчальних закладах.....	375
Пальм Н. Д. Освіта як ключовий фактор розвитку держави.....	332	Николин І. М. Роль соціалізації першокурсників у формуванні готовності до самоорганізації в процесі професійної підготовки.....	379
Корсак Ю. К. Філософія про номадизм й атомізацію як серйозні загрози сучасному суспільству.....	335	Швець Н. Г. Використання віртуального освітнього простору для набуття навиків політичного менеджменту.....	383
Косенко О. І. Точні науки як індикатор якості сучасної вищої освіти.....	339	Костенко Д. В. Українська мова як основний чинник національної ідентичності в Україні.....	388
Дебич М. А. Гендерні питання соціальної рівності та управління: зарубіжний досвід.....	343	Заверуха О. В. Розвиток автономності як умова гармонійного становлення особистості підлітка у сучасній соціально-політичній ситуації.....	391
Похресник А. К. Римський клуб і реформи освіти і суспільства.....	347	Кострубань Р. В. Теоретичні основи та практичне значення коледжів в сучасних умовах реформування освіти.....	395
Благініна С. В. Парадигми соціального та освітнього розвитку: німецький досвід для України.....	351	Пролович С. М. Проблема підготовки молодших спеціалістів (молодшого бакалавра) в сучасній педагогічній теорії та практиці.....	397
Кірик Т. В. Управління плануванням вищої освіти України в сучасних умовах.....	355	Прус О. В. Загальнолюдські цінності як компонент у вихованні особистості на сучасному етапі.....	399
Матюхін В. О., Кобзева О. В. Модель практичної підготовки сучасного фахівця із застосуванням технологій ІТ-галузі.....	359		

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ КОЛЕДЖІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ

Становлення і розвиток української державності, вип. 12, с. 395–396

Проблемі навчання спеціалістів у коледжах присвячено багато досліджень. Зокрема, теоретико-методологічні питання підготовки спеціалістів висвітлено в працях Е. Джуринської, В. Кузнецової, Л. Курилової, А. Лещинського, М. Махмурова, А. Огурцова. Історичні аспекти навчального процесу коледжів розкрито в публікаціях Ж. Верже, Е. Філіпової. Розробці нових педагогічних технологій присвячені роботи А. Алексюка, В. Беспалько, В. Козакова, П. Лузана, П. Москаленко, В. Оконь, П. Олійника, Л. Романишиної, А. Фурмана.

В структурі вищої педагогічної освіти педагогічний коледж виконує адаптаційну функцію, що полягає в орієнтації студентів на цінності професії педагога, на конструктивне подолання складних ситуацій у майбутній фаховій діяльності й у формуванні готовності до розв'язання її практичних завдань. Крім того, здійснюючи підготовку бакалаврів, педагогічний коледж забезпечує адаптацію студентів до навчання у вищих навчальних закладах для здобуття освітньо-кваліфікаційних рівнів спеціаліста й магістра.

На сучасному етапі реформування професійної освіти, що регламентоване прийнятим цього року Законом України “Про вищу освіту”, Державною програмою “Освіта України: XXI століття”, “Національною доктриною розвитку освіти України”, відбувається динамічний процес становлення неперервної освіти. Для нього характерна низка концептуальних вимог (гуманізму, демократизму, мобільності, випередження, відкритості й наступності) щодо моделювання навчально-виховного процесу в освітніх закладах, результативність якого повинна узгоджуватися із загальноєвропейськими стандартами.

Коледж — вищий навчальний заклад другого рівня акредитації або структурний підрозділ вищого навчального закладу третього або четвертого рівня акредитації, який провадить освітню діяльність, пов'язану із здобуттям певної вищої освіти та кваліфікації у споріднених напрямках підготовки (якщо є структурним підрозділом вищого навчального закладу третього або четвертого рівня акредитації або входить до навчального чи навчально-науково-виробничого комплексу) або за кількома спорідненими спеціальностями і має відповідний рівень кадрового та матеріально-технічного забезпечення.

Сьогодні коледжі і прирівняні до них навчальні заклади віднесені до вищої школи, що вимагає ліквідації неузгодженості і суперечності в організації навчально-виховного процесу у закладах освіти різних типів, зумовлює потребу переглянути встановлені норми і стереотипи в системі освіти, в першу чергу ВНЗ I–II рівнів акредитації.

Таким чином, в залежності від об'єктивних і суб'єктивних чинників, формування моделі інноваційного для України закладу освіти — коледжу, відбувається за декількома дещо різними варіантами.

Перший — це державні коледжі, що створені на базі технікумів, училищ, мають I рівень акредитації і продовжують, як і технікуми, здійснювати підготовку молодших спеціалістів.

Реалізація ступеневої освіти здійснюється шляхом утворення освітніх комплексів з вищими закладами освіти III–IV рівнів акредитації, що дозволяє випускникам здобувати наступний освітньо-кваліфікаційний рівень за скороченим терміном навчання.

Другий — це коледжі, що мають II рівень акредитації і ліцензію на підготовку фахівців за двома освітньо-кваліфікаційними рівнями: молодший спеціаліст і бакалавр. Прийом на перший курс здійснюється окремо за рівнем молодшого спеціаліста й бакалавра або тільки молодшого спеціаліста з перспективою продовження навчання на наступному освітньо-кваліфікаційному рівні — бакалавр після одержання диплому молодшого спеціаліста. Організація навчального процесу при цьому передбачає розробку інтегрованих програм підготовки фахівців двох освітньо-кваліфікаційних рівнів в умовах одного закладу освіти.

Третій — коледжі (переважно недержавні), що мають другий рівень акредитації, здійснюють підготовку тільки бакалаврів відповідно до державних вимог щодо підготовки фахівців з базовою вищою освітою. Як правило, випускники таких коледжів продовжують навчання у вищих закладах освіти недержавних форм власності, але реальним є те, що матеріально-технічна база, професійний рівень педагогічних і науково-педагогічних кадрів, навчально-методичне забезпечення навчального процесу у таких коледжах знаходиться у стадії формування і помітно відстає від вищих закладів освіти III–IV рівнів акредитації, що також здійснюють підготовку бакалаврів [4].

Таким чином, функціонування і розвиток коледжів, їх організаційне і змістовне становлення відбувається у надзвичайно складних соціально-економічних умовах; в ситуації відсутності моделі коледжу як суб'єкта освітньої діяльності, незавершеності законодавчо-нормативної бази вищих закладів освіти всіх рівнів акредитації, розробки і впровадження державних стандартів освіти.

Література

1. *Бабанский Ю. К.* Оптимизация процесса обучения: общедидактический аспект / Ю. К. бабанский. — М.: Педагогика, 1977. — 254 с.
2. *Блауберг И. В.* Системный подход в современной науке. Проблемы методологии системного исследования / И. В. Блауберг, В. Н. Садовский, Э. Г. Юдин. — М.: Мысль, 1970. — 455 с.
3. *Гончаренко С. У.* Дидактична концепція змісту освіти // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: Зб. наук. пр. — К.; Вінниця, 2002. — Вип. 2. — С. 22–26.
4. Закон України “Про вищу освіту” від 1 липня 2014 року № 1556-VII Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2014.
5. *Савченко О. Я.* Дидактика початкової освіти: підручник. — К.: Грамота, 2012. — 504 с.